

RIMFROST PRODUKSJONER SA – INNSPILL TIL SCENEKUNSTSTRATEGI

Rimfrost har tatt utgangspunkt i utlysningsteksten for innspill på regjeringens nettside. Kultur-departementet har bedt om korte innspill på flere spørsmål. Vi har valgt å trekke frem seks punkter vi mener er sentrale for utvikling av feltet, og svare på de relevante spørsmålene på hvert punkt.

Litt om oss

Rimfrost er en fri scenekunstgruppe i Tromsø som utvikler og iscenesetter ny norsk dramatik basert på samfunnsaktuelle temaer. Produksjonene tar utgangspunkt i dokumentarisk materiale der sluttresultatet spenner fra fiksjonsfortellinger til dokumentarteater. Rimfrost vant Heddaprisen for beste barneforestilling i 2018 for «Tobias og dagen det smalt» i samarbeid med Hålogaland Teater.

Rimfrost ble opprettet i 2009, og har siden da produsert 17 forestillinger for barn, ungdom og voksne. De siste tre årene har kompaniet i snitt hatt 8 284 publikumsmøter og en omsetning på ca. 1 500 000kr årlig. Rimfrost er en del av kontorfellesskapet Perrong 48 på Rådstua Teaterhus og har her også et tett samarbeid med RadArt – Scenekunst Nord.

Støtteordninger

Støtteordninger, tilskuddsgivere, arbeidsstipend og andre type fond bidrar til å fremme både produksjon og formidling i det prosjektbaserte scenekunstheltet. Mer midler til disse ville utvilsomt stimulert til produksjon og formidling. Det betyr ikke at dette området er fullkommet. Vi mener at det er to type ordninger som mangler i det norske tilskuddslandskapet:

- En nærere og lettere søkbar pott, som har lavere beløp, kortere behandlingstid og mindre omfattende søknader en eksempelvis Kulturrådet og Fond for lyd og bilde. Fond for utøvende kunstnere (ffuk.no) er et godt eksempel på en sånn ordning. Flere kommuner og fylkeskommuner har slike potter, men eksempelvis Troms Fylke har ikke det. Disse mindre søknadsinstansene stimulerer i større grad enn de store pottene til igangsettelse, gjenopptagelse av forestillinger, forprosjekter og turné.
- Tilgang på prosjektfinansiering over flere år. Dette trengs for å skape kontinuitet i faste grupper (som eksempelvis vår egen), for på denne måten å beholde kunnskap og erfaring fra produksjon til produksjon.

Kompetansesenter

En annen måte å skape kontinuitet og bevare kunnskap i feltet er å styrke regionale kompetansesenter for det frie scenekunstheltet. Vi ser for oss at kompetansesenterne for dans og det frie scenekunstheltet feltet bør samkjøres. Da skaper man et kompetansesenter som i

tillegg til å også ivareta det frie scenekunstheltet, kan spille på synergieffektene av erfaringsdeling mellom feltene. Utfordringen er at det er vanskelig å finne finansiering til et slikt nettverk/kompetansesenter.

I Tromsø er Rimfrost en del av RadArt – Scenekunst nord. Dette nettverket på 90 medlemmer bidrar blant annet til jobb til kunstnerne i Rimfrost, at vårt kompani har tilgang på lokale profesjonelle kunstnere og at kunnskap om kunstproduksjon og drift deles mellom kunstnere og bedrifter. Det å styrke RadArt og de regionale kompetansesenterne ville derfor definitivt styrke vilkårene for scenekunstproduksjon i hele landet.

Den Kulturelle Skolesekken (DKS)

DKS bidrar uten tvil til formidling og lengre levetid for produksjoner innenfor scenekunstheltet. DKS er demokratisk kunst på sitt beste; alle skal få gode kunstopplevelser uavhengig av økonomi, kultur og klasse. Svakheten til DKS er at de fylkeskommunale innmeldingsordningene ikke er samkjørt, noe som skaper større jobb for kunstnerne. Hvis dette ble samkjørt inn i et nasjonalt system, ville det bli lettere for hver enkelt kunstner å tilby kunsten sin til hele landet og man ville redusert byråkratiet for innmelding. Om man bruker det samme systemet for å knytte tilbakemeldinger fra elever og lærere opp mot hver enkelt produksjon, vil innkjøperne kunne ta det med i vurderingsfasen for å kvalitetssikre formidlingen.

Skuespiller- og danseralliansen (Skuda)

Skuespiller- og danseralliansen er en av de fantastiske ordningene som fremmer produksjon og formidling gjennom å gi kunstnere kontinuitet og trygghet i arbeidshverdagen, og på denne måten skaper bærekraftige kunstnerkarrierer. Skuda har sendt inn sitt eget innspill til Kulturdepartementet og vi ønsker derfor ikke å gjenta det de sier her, men vil presisere at alliansens uttalelse støttes.

Samarbeid mellom institusjonsteater og det frie feltet

Et eksempel på et vellykket prosjekt som i aller høyeste grad har ført til økt visning av scenekunst er samarbeidet mellom institusjonsteateret Hålogaland Teater og den frie gruppen Rimfrost produksjoner om forestillingen «Tobias og dagen det smalt». Allerede har forestillingen spilt 92 forestillinger for 7420 publikummere og har fremdeles ca 130 forestillinger planlagt for 12.000 publikummere gjennom DKS fram til sommeren 2020.

Suksessen skyldes den gunstige kombinasjonen av institusjon og det frie feltet. Kunstnerisk idé og team kom fra Rimfrost. På denne måten fikk den kunstneriske idéen tid til utvikling gjennom verksted og frihet til å følge sin egen prosess. Dette skapte et tett og godt kunstnerisk team og ensemble. Institusjonen kom inn med rammene og kunnskapen som gjorde at teamet kunne yte sitt beste. Sluttresultatet ble hyllet i pressen og mottok Heddapris for beste barneforestilling i 2018. Så kommer det mest uvanlige: siden

forestillingen nå eies og disponeres av en gruppe i det frie feltet, kan denne forestillingen fortsette å spilles år etter år i hele Norge. Dermed kan man få brukt suksessen fra både Heddaprisen og samarbeid til å nå ut til nye publikummere, uten et institusjonsteaters begrensning til å ikke kunne spille utover eget nedslagsfelt. Flere insentiver for å belønne samarbeid mellom det frie feltet og institusjonsteatre, vil stimulere til samarbeid.

Enkelpersonsforetak

De fleste kunstnere er organisert gjennom enkelpersonsforetak, og de har dermed liten sikkerhet. Dette må endres. Flere kunstnerorganisasjoner jobber for at medlemmene skal gå over til tryggere selskapsformer, men dette er former som er utviklet med andre mål enn målene til de fleste kunstnerbedrifter. Vi mener at man bør lage en alternativ løsning der det er lettere å ansette kunstnere og sette de inn i systemet med sosiale rettigheter, lav arbeidsgiveravgift og en relativt lav skatteprosent på overskudd under en viss sum. En form for kunstnerbedriftordning som legger bedre til rette for å drive kunstproduksjon i liten skala, og som gir enkeltmenneskene i bransjen tryggere rammer gjennom at ansettelsesprosessen i små bedrifter forenkles. Flere andre land eksempelvis Finland har andre velfungerende modeller for dette.

Rimfrost produksjoner SA – Innspill til scenekunststrategi

Tromsø 22.mars 2019